

- Komisiji v skladu s členom 87 Poslovnika Splošnega sodišča naloži plačilo stroškov tožeče stranke, vključno s stroški morebitnih intervenientov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga razveljavitev odločitve Komisije o zavrnitvi dostopa do Poročila Komisije o oceni učinka in mnenja odbora za oceno učinka glede pregleda zakonodajnega okvira EU o okoljskih inšpekcijskih pregledih in nadzoru na nacionalni ravni in ravni EU.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni tožbenim razlogom, navedenim v zadevi T-424/14, ClientEarth proti Komisiji.

Tožba, vložena 16. junija 2014 – Brugg Kabel in Kabelwerke Brugg proti Komisiji

(Zadeva T-441/14)

(2014/C 303/45)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: Brugg Kabel AG (Brugg, Švica), Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg) (zastopniki: A. Rinne, A. Boos in M. Lichtenegger, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- v skladu s členom 264, prvi odstavek, PDEU razglasi za nične člena 1, točka 2, in 2(b) ter – v delu, v katerem se nanaša na tožeči stranki – člen 3 sklepa tožene stranke z dne 2. aprila 2014 v zadevi AT.39610 – Power Cables;
- podredno, v skladu s členom 261 PDEU in členom 31 Uredbe 1/2003 glede na presojo Splošnega sodišča zmanjša znesek globe, naložene tožečima strankama v členu 2(b) Sklepa tožene stranke z dne 2. aprila 2014 v zadevi AT.39610 – Power Cables;
- vsekakor, v skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča naloži toženi stranki, naj nosi njune stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe in pravice do poštenega sojenja zaradi zavrnitve vpogleda v spis in zagotovitve zahteve po informacijah in očitkov v angleščini
 - Tožeči stranki v zvezi s tem med drugim navajata, da bi morala tožena stranka stališča drugih naslovnikov obvestila o nasprotovanju pri vpogledu v spis obravnavati kot dokumente, s katerimi bi lahko dokazala svojo nedolžnost.
 - Dalje trdita, da je v primerih enotne in trajajoče oziroma enotne in nadaljevane kršitve vpogled v stališča drugih udeležencev pri obvestilu o nasprotovanju procesnopravno nasprotje pripisu kršitve drugim udeležencem.
 - Poleg tega se zatrjuje, da imata tožeči stranki kot podjetji s sedežem v nemško govorečem kantonu Aargau (Švica) pravico opravljati korespondenco s toženo stranko v nemščini, saj gre pri tem za uradni ali celo delovni jezik tožene stranke.

2. Drugi tožbeni razlog: nepristojnost tožene stranke za kršitve tretjih držav brez učinka na EGP

— Na tem mestu se trdi, da zgolj posplošeno zatrjevanje enotne in trajajoče oziroma enotne in nadaljevane kršitve ne zadošča za utemeljitev pristojnosti tožene stranke za kršitve tretjih držav. Nasprotno, tožena stranka bi morala tudi v takih primerih podrobno preučiti projekte oziroma ravnanja zunaj EGP z vidika njihovih neposrednih, bistvenih in predvidljivih učinkov na EGP.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev domneve nedolžnosti zaradi odloga in razširitve dokaznih meril v okviru enotne in trajajoče oziroma enotne in nadaljevane kršitve

— Tožeči stranki trdita, da ni enotnosti kršitev, zlasti kar zadeva zemeljske in podmorske prenosne kable. Navajata, da ne obstaja niti istovetnost blaga in storitev niti podrobnih pravil za izvajanje ter da obstaja le delna istovetnost udeleženih podjetij in fizičnih oseb. Poleg tega naj ne bi bilo komplementarnosti kršitev.

— Tožena stranka bi morala zlasti za začetek udeležbe, pa tudi za njeno neprekinjeno trajanje za vsako podjetje predložiti posamične sporočilne in skladne dokaze za kršitev.

— Pri zgolj delni neposredni udeležbi pri enotni in trajajoči oziroma enotni in nadaljevani kršitvi bi morala tožena stranka konkretno dokazati, da so podjetja želela pripomoči k doseganju vseh skupnih ciljev in da so vedela oziroma bi lahko razumno predvidela vsa preostala nezakonita ravnanja drugih udeležencev v okviru skupnega načrta. Ker tožena stranka tega ni oziroma ni v celoti uspela dokazati, ne bi smela tožečima strankama naložiti odgovornosti za vsa protikonkurenčna ravnanja.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev dolžnosti preučitve in obrazložitve zaradi napačnega ugotavljanja dejstev in izkrivljanja dokazov

— Po mnenju tožečih strank Sklep temelji na številnih domnevah dejanskega stanja, glede katerih naj tožena stranka ne bi predložila sporočilnih in skladnih dokazov. Zlasti v zvezi z domnevnim začetkom udeležbe tožečih strank naj bi tožena stranka izkrivila dokaze, špekulativno sklepala in naj ne bi upoštevala vsaj tako prepričljivih alternativnih razlag.

— Dalje, Sklep naj bi bil protisloven, saj je v izreku ugotovljena enotna in nadaljevana kršitev, obrazložena pa je enotna in trajajoča kršitev.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev materialnega prava zaradi napačne uporabe člena 101 PDEU oziroma člena 53 Sporazuma EGP

Tožeča stranka naj bi kršila člen 101 PDEU oziroma člen 53 Sporazuma EGP s tem, da je tožečima strankama prek pravnega instituta enotne in trajajoče oziroma enotne in nadaljevane kršitve pripisala dogovore drugih udeleženih podjetij, glede katerih tožeči stranki nista bili objektivno v položaju, da bi se jih udeležili.

6. Šesti tožbeni razlog: zloraba pooblastil zaradi napačne odmere globe

— Odstopanje od temeljnega načela iz točke 13 smernic za določanje glob pri določitvi referenčnega leta naj bi bilo samovoljno, zlasti ker naj ne bi bilo zadostno obrazloženo.

— Dalje, protislovno inv nasprotju s prepovedjo *ne bis in idem* naj bi bilo to, da se je pri ugotavljanju teže kršitve v okviru odmere osnovnega zneska izhajalo iz enotne in trajajoče oziroma enotne in nadaljevane kršitve, katere teža je bila ocenjena na 15 %, in tudi to, da je bil za udeležbo pri nekaterih delih tega skupnega kartela določen še dodatek v višini 2 %. Tožena stranka bi morala že pri osnovnem znesku upoštevati, da tožeči stranki nista bili odgovorni za ves kartel.

- Pri uvrstitvi tožečih strank kot stranskih ali pomožnih udeleženk bi morala tožena stranka izhajati iz dejanske vloge tožečih strank v skupnem kartelu, ne pa iz naključnega in nepomembnega števila dokazov.
- Tožeči stranki tudi trdita, da je 5-odstotno znižanje globe prenizko in da ne odraža razlik v pomembnosti med organizatorji kartela in glavnimi udeleženci ter neznatno udeleženi tožečima strankama.

Tožba, vložena 12. junija 2014 – Furukawa Electric proti Komisiji

(Zadeva T-444/14)

(2014/C 303/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Furukawa Electric Co. Ltd (Tokio, Japonska) (zastopniki: C. Pouncey, A. Luke in L. Geary, solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničn razglasi člen 1(9)(a) izpodbijanega sklepa, in sicer v delu, kjer določa, da je do kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP, pri kateri je bila vključena družba Furukawa, prišlo v obdobju med 18. februarjem 1999 in 30. septembrom 2001. Podredno naj za ničn razglasi člen 1(9)(a) izpodbijanega sklepa, in sicer v delu, kjer določa, da se je kršitev, pri kateri je bila vključena družba Furukawa, začela 18. februarja 1999 in/ali da se je neposredno sodelovanje družbe pri kršitvi nadaljevalo po 11. juniju 2001;
- za ničn razglasi člen 2(n) izpodbijanega sklepa in/ali odredi znatno znižanje globe;
- če bi Splošno sodišče v zadevi VISCAS Corporation presodilo, da se zniža globa, naložena s členom 2(p) izpodbijane odločbe za kršitve družbe VISCAS Corporation, za katere skupno in solidarno odgovarja družba Furukawa, ugotovi, da je družba Furukawa upravičena do enakega znižanja zneska globe, za katero skupno in solidarno odgovarja; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo predlaga razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije C(2014) 2139 final z dne 2. aprila v zadevi AT.39610 – Električni kabli.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija kršila člen 101 PDEU in člen 53 Sporazuma EGP in/ali Uredbo št. 1/2003⁽¹⁾, in sicer ker ni pravilno ocenila ravnanja, do katerega je prišlo v obdobju med 18. februarjem 1999 in 30. septembrom 2001. Tožeča stranka trdi, da:
 - Komisija za to obdobje ni dokazala obstoja kršitve, pri kateri naj bi sodelovala tožeča stranka in kakor je opisana v izpodbijanem sklepu; in
 - Podredno, Komisija ni dokazala, da se je kršitev, pri kateri naj bi sodelovala tožeča stranka, začela 18. februarja 1999.